YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
8 päivänä syyskuuta 2005 *

Yhdistetyissä asioissa T-295/04–T-297/04,

Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), kotipaikka Jaén (Espanja), ja

Salvador Contreras Gila, José Ramiro López, Antonio Ramiro López, Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ja Antonio Parras Rosa, kotipaikka Jaén,

edustajanaan asianajaja J. Vázquez Medina,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Balta ja F. Florindo Gijón,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

jossa kantajat vaativat yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta ja sen mukauttamisesta Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2004 (EUVL L 161, s. 48) 1 artiklan 7 kohdan kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit J. Azizi ja E. Cremona,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Neuvosto antoi 22.9.1966 rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä asetuksen N:o 136/66/ETY (EYVL L 172, s. 3025; jäljempänä perusasetus). Perusasetuksella

otettiin erityisesti käyttöön oliiviöljyn yhteinen markkinajärjestely, johon sisältyi interventiohinta-, varastointisopimus-, tuotantotuki- ja kulutustukijärjestelmä.

2 Perusasetuksen järjestelmään on tämän jälkeen tehty useita muutoksia, etenkin neuvoston 2.7.1987 antamalla asetuksella (ETY) N:o 1915/87 (EYVL L 183, s. 7), neuvoston 20.7.1998 antamalla asetuksella (EY) N:o 1638/98 (EYVL L 210, s. 32) ja neuvoston 23.7.2001 antamalla asetuksella (EY) N:o 1513/2001 (EYVL L 201, s. 4), jolla muutetaan myös asetusta N:o 1638/98 tukijärjestelmän soveltamisen jatkamisen ja oliiviöljyn laatustrategian osalta.

3 Näillä muutoksilla, jotka heijastivat vuonna 1992 aloitetun, yhteistä maatalouspolitiikkaa (jäljempänä YMP) koskevan uudistuksen periaatteita, oli lähinnä tarkoitus korvata hintojen ja tuotannon tukemiseen perustuva järjestelmä viljelijöiden tulotukijärjestelmällä. Kyseinen uudistus johti tiettyjen maataloustuotteiden osalta siihen, että neuvosto antoi 29.9.2003 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta (EUVL L 270, s. 1).

4 Samoin sopeuttaakseen oliiviöljy-, raakatupakka-, humala- ja puuvilla-alan yhteiset markkinajärjestelyt YMP:aa koskevan uudistuksen mukaisiksi neuvosto antoi 29.4.2004 asetuksen (EY) N:o 864/2004, joka koskee asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamista ja sen mukauttamista Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi (oikaistu versio EUVL L 206, s. 20).

5 Asetuksella N:o 864/2004 kumottiin oliiviöljytuotannon vanha tukijärjestelmä ja otettiin käyttöön niin sanottu tilatukijärjestelmä tai tuotannosta riippumaton tuki eli tuki, jota ei ole sidottu tosiasiallisesti tuotetun oliiviöljyn määrään. Kuitenkin tietyissä tuotantoluokissa niin sanottu tuotantosidonnaista tukea tai tuotannon mukaan määräytyvää tukea koskeva järjestelmä säilytettiin tietyillä ehdoilla ja tietyillä rajoituksilla.

6 Oliiviöljyn osalta asetuksen N:o 864/2004 1 artiklan 7 kohdalla (jäljempänä riidanalainen säännös) muutettiin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 37 artiklan 1 kohtaa siten, että tuotannosta riippumattoman tuen laskemiseksi viitemäärä on "[asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna] liitteessä VI tarkoitetun oliiviöljyä koskevan tukijärjestelmän mukaisesti viljelijälle markkinointivuosina 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003 myönnettyjen tukien kokonaismäärien neljän vuoden keskiarvo, joka lasketaan ja jota mukautetaan [asetuksen N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna] liitteen VII mukaisesti".

7 Lisäksi asetuksen N:o 864/2004 1 artiklan 11 kohdalla muutettiin asetuksen N:o 1782/2003 44 artiklan 2 kohtaa siten, että hehtaareilla, joiden osalta voidaan myöntää tuotannosta riippumatonta tukea, tarkoitetaan aloja, joilla on paikkatietojärjestelmään rekisteröityjä, ennen 1 päivää toukokuuta 1998 istutettuja oliivipuita, paitsi Kyproksen ja Maltan osalta, tai uusia oliivipuita, joilla korvataan nykyiset oliivipuut, tai hyväksyttyihin istutussuunnitelmiin kuuluvia oliivipuita.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

8 Kantajat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 22.7.2004 jättämillään kannekirjelmillä nostaneet käsillä olevat kanteet.

9 Asian T-295/04 kantaja, Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén (ASAJA), on maatalousalan ammatillinen järjestö, jonka tehtävänä perustamisasiakirjojen mukaan on edustaa, hoitaa ja puolustaa jäsentensä ammatillisia etuja Jaénin maakunnassa (Espanja).

10 Asioiden T-296/04 ja T-297/04 kantajat ovat oliiviöljyn tuottajia, jotka ovat saaneet kyseisellä alalla tukea markkinointivuosien 1999/2000, 2000/2001 ja 2001/2002 osalta.

11 Asiassa T-295/04 29.10.2004 ja asioissa T-296/04 ja T-297/04 29.11.2004 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämillään erillisillä asiakirjoilla neuvosto on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan nojalla.

12 Komissio on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 15.11.2004 toimittamillaan asiakirjoilla pyytänyt saada esiintyä väliintulijana kussakin näistä asioista.

13 Kantajat ovat 10.1.2005 jättäneet huomautuksensa neuvoston esittämistä oikeudenkäyntiväitteistä.

14 Määräyksellä, joka annettiin 6.6.2005, asiat T-295/04, T-296/04 ja T-297/04 yhdistettiin työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti ja asianosaisten kuulemisen jälkeen suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten, koska ne liittyvät toisiinsa ja niillä on jopa sama kohde.

15 Kantajat vaativat kanteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ottaa kanteen tutkittavaksi

— kumoaa riidanalaisen säännöksen

— määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

16 Neuvosto vaatii oikeudenkäyntiväitteissään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

17 Oikeudenkäyntiväitteistä esittämissään huomautuksissa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää neuvoston esittämät oikeudenkäyntiväitteet

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Asianosaisten lausumat

18 Neuvosto väittää, että kanteita ei voida ottaa tutkittavaksi, sillä perusteella, että riidanalainen säännös ei koske kantajia erikseen.

19 Tältä osin se muistuttaa, että luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä on asiavaltuus nostaa kumoamiskanne yleisesti sovellettavaa lainsäädäntötoimea vastaan vain, jos kyseinen toimi koskee luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6677, 36 ja 37 kohta).

20 Kantajat vastaavat, että niillä on asiavaltuus nostaa kumoamiskanne, joten niiden kanteet voidaan ottaa tutkittaviksi.

21 Tähän liittyen ne kiistävät ensinnäkin sen, että riidanalainen säännös olisi yleisesti sovellettava, ja väittävät, että kyse on tosiasiallisesti joukosta yksittäistapauksia koskevia päätöksiä.

22 Tämän jälkeen ne toteavat, että riidanalaisen säännöksen ainoana tehtävänä on määrittää viitemäärät, joiden avulla lasketaan oliiviöljyalan tuet. Näin ollen kyseisellä säännöksellä välittömästi ja suoraan ilmoitetaan jokaiselle tuottajalle yhtäältä tarkat määrät, joihin tällä on oikeus viiteajanjaksojen 1999/2000, 2000/2001, 2001/2002 ja

2002/2003 osalta, ja toisaalta — kyseisinä viiteajanjaksoina tälle myönnettyjen tukien kokonaismäärien neljän vuoden keskiarvon perusteella — siitä lopullisesta tuen määrästä, jonka saamiseen tämä on oikeutettu.

23 Lisäksi kantajien mukaan riidanalaisella säännöksellä on "suoria" oikeudellisia vaikutuksia vain tietyn oikeussubjektien ryhmän osalta eli niiden viljelijöiden osalta, jotka ovat tuottaneet oliiviöljyä kyseisinä ajanjaksoina.

24 Kantajat katsovat siten, että riidanalainen säännös koskee niitä suoraan ja erikseen (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; asia C-41/99 P, Sadam Zuccherifici ym. v. neuvosto, tuomio 31.5.2001, Kok. 2001, s. I-4239, 27 kohta ja asia C-452/98, Nederlandse Antillen v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8973, 60 kohta).

25 Kantajat toteavat erityisesti, että niillä on yksilöllisiä erityispiirteitä, jotka ovat niille tunnusomaisia, sillä ne ovat tuottaneet oliiviöljyä viiteajanjaksolla, joten ne kuuluvat siihen oikeussubjektien luokkaan, jota riidanalainen säännös koskee.

26 Lisäksi kantajat vetoavat siihen taloudelliseen vahinkoon, joka syntyy siitä, että myös ajanjakso 1999/2000 otetaan huomioon laskettaessa tuen määrää oliiviöljyalalla.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

27 Työjärjestyksen 114 artiklassa määrätään, että jos asianomainen sitä hakee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisee tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Saman artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, jollei toisin päätetä. Käsillä olevassa tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo saaneensa oikeudenkäyntiasiakirjoja tutkimalla riittävästi tietoa asiasta, ja se päättää ratkaista hakemuksen aloittamatta suullista käsittelyä.

28 EY 230 artiklan neljännen kohdan mukaan "luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen".

29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 230 artiklan neljännellä kohdalla, jossa annetaan yksityisille oikeus riitauttaa päätökset, jotka siitä huolimatta, että ne on annettu asetuksina, koskevat näitä suoraan ja erikseen, pyritään välttämään erityisesti se, että yhteisön toimielimet voisivat pelkästään valitsemalla toimen muodoksi asetuksen estää yksityisiä nostamasta kannetta päätöksestä, joka koskee näitä suoraan ja erikseen, ja siten kyseisellä määräyksellä pyritään täsmentämään, että toimen luonnetta ei voida muuttaa valitsemalla sille tietty muoto (ks. yhdistetyt asiat 789/79 ja 790/79, Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta v. komissio, tuomio 17.6.1980, Kok. 1980, s. 1949, 7 kohta; asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok. 1997, s. II-1559, 50 kohta ja asia T-173/98, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, määräys 23.11.1999, Kok. 1999, s. II-3357, 34 kohta).

30 Käsillä olevassa asiassa kantajat kyseenalaistavat sen, että riidanalainen säännös olisi luonteeltaan asetus, ja väittävät, että sitä on pidettävä joukkona yksittäistapauksia koskevia päätöksiä. Näin ollen on tutkittava ensiksi asetuksen N:o 864/2004 1 artiklan 7 kohdan luonnetta.

31 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan kuitenkin myös, että asetuksen ja päätöksen erotteluperusteena on se, onko kyseessä yleisesti sovellettava toimi vai ei (yhdistetyt asiat 16/62 ja 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. v. neuvosto, tuomio 14.12.1962, Kok. 1962, s. 901, 918, Kok. Ep. I, s. 145; asia 307/81, Alusuisse v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, Kok. Ep. VI, s. 547, 19 kohta ja asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 28 kohta). Toimi on näin ollen yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin ja jos sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (ks. asia C-244/88, Usines coopératives de déshydratation du Vexin ym. v. komissio, tuomio 21.11.1989, Kok. 1989, s. 3811, 13 kohta; edellä 24 kohdassa mainittu asia Sadam Zuccherifici ym. v. neuvosto, tuomion 24 kohta ja asia T-231/02, Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräys 2.4.2004, Kok. 2004, s. II-1051, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Käsillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että riidanalainen säännös on yleisesti sovellettava toimi, joten sitä ei voida pitää joukkona yksittäistapauksia koskevia päätöksiä.

33 Tältä osin on muistettava, että riidanalaisessa säännöksessä esitetään asetuksen N:o 1782/2003 mukaisten oliiviöljyalan tukien laskentaperusteet (ks. edellä 6 kohta).

34 On todettava, että kyseiset perusteet on ilmaistu yleisin ja abstraktein termein. Viitemäärien ja tuen määrän laskutapaa määritettäessä ei nimittäin mitenkään oteta huomioon jokaisen oliiviöljyn tuottajan, jota riidanalainen säännös koskee, erityistä tilannetta, vaan se tehdään objektiivisten ja yleisten perusteiden perusteella.

35 Riidanalaista säännöstä sovelletaan täten objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin, ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilö-

ryhmiin. Tältä osin on huomautettava, että toimen säännösten katsotaan soveltuvan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin, kun niitä sovelletaan sellaisen objektiivisen oikeudellisen tai tosiasiallisen tilanteen perusteella, joka on määritelty toimessa ottaen huomioon sen tavoite (edellä 29 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, määräyksen 40 kohta).

36 Käsillä olevassa asiassa riidanalainen säännös koskee kantajia juuri objektiivisen tosiasiallisen tilanteen vuoksi, nimittäin sen takia, että ne ovat tuottaneet oliiviöljyä viiteajanjaksolla ja että ne ovat saaneet tukea eräästä aikaisemman lainsäädännön mukaisesta tukijärjestelmästä. Kyseinen tilanne kuitenkin määritellään juuri suhteessa riidanalaisen säännöksen sisältävän asetuksen tavoitteeseen eli siihen, että oliiviöljyalalla otetaan käyttöön uusi tukijärjestelmä.

37 Lisäksi se, että riidanalainen säännös voi muun muassa rajoittaa tiettyihin tukiin oikeutettujen toimijoiden määrää, koska siinä asetetaan tuen myöntämisen ehdoksi se, että öljy tuotetaan ennen kyseisen säännöksen antamista ja voimaantuloa olemassa olleilla tiloilla, ei voi merkitä sitä, että asetus ei olisi soveltamisalaltaan yleinen, koska riidanalaista säännöstä kiistatta sovelletaan kaikkiin kyseessä oleviin toimijoihin, jotka ovat samassa objektiivisesti määritellyssä tosiasiallisessa tai oikeudellisessa tilanteessa (ks. vastaavasti edellä 29 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, määräyksen 39 kohta). Kantajat eivät ole osoittaneet, että riidanalaista säännöstä sovellettaisiin toisella tavalla.

38 Näin ollen kantajien väitettä, jolla kyseenalaistetaan se, että riidanalainen säännös olisi yleisesti sovellettava, sillä perusteella, että kyseinen säännös koskee vain yhtä erityistä maanviljelijöiden ryhmää, nimittäin maanviljelijöitä, jotka ovat tuottaneet oliiviöljyä viiteajanjaksolla ja saaneet tukea eräästä aikaisemman lainsäädännön mukaisesta tukijärjestelmästä, ei voida hyväksyä. Riidanalainen säännös näet koskee kantajia erotuksetta, puhtaasti objektiivisten ja abstraktien tietojen perusteella.

39 Tästä johtuen riidanalainen säännös on asetuksen luonteinen toimi, jota ei voida näin ollen pitää joukkona kantajille osoitettuja yksittäistapauksia koskevia päätöksiä.

40 Kyseistä johtopäätöstä ei voida kyseenalaistaa sillä kantajien väitteellä, jonka mukaan riidanalaisella säännöksellä niille ilmoitetaan sen tuen lopullinen määrä, joka niille annetaan kullekin erikseen.

41 Yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat nimittäin pitäneet toimea joukkona yksittäistapauksia koskevia päätöksiä tapauksissa, jotka ovat hyvin erilaisia kuin nyt esillä oleva tapaus. Niinpä riidanalaista säädöstä, joka on annettu yleisesti sovellettavana säädöksenä, pidetään joukkona yksittäistapauksia koskevia päätöksiä, jos sen antamisella vastataan yksittäisiin hakemuksiin siten, että riidanalaisella säädöksellä on oikeudellisia vaikutuksia jokaisen mainitun hakemuksen tekijän asemaan (asia C-354/87, Weddel v. komissio, tuomio 6.11.1990, Kok. 1990, s. I-3847, 20–23 kohta ja yhdistetyt asiat 41/70–44/70, International Fruit Company ym. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411, 13–22 kohta).

42 Käsiteltävänä olevissa asioissa riidanalaisen säännöksen antamisen tavoitteena ja oikeudellisena vaikutuksena ei kuitenkaan ole ratkaista yksittäisiä hakemuksia, joita toimijat ovat tehneet kansallisille viranomaisille saadakseen oliiviöljyalan tukea. Kyseistä säännöstä ei näet ole annettu siksi, että tiettyjen oikeussubjektien osalta päädyttäisiin erityiseen tulokseen, vaan siksi, että tehdään johtopäätöksiä objektiivisesta tosiasiallisesta tilanteesta eli siitä, että viiteajanjaksona sovelletaan oliiviöljyalan uutta tukijärjestelmää sellaisiin oliiviöljyn tuottajiin, joihin on sovellettu aikaisemman lainsäädännön mukaista tukijärjestelmää (ks. vastaavasti asia C-73/97 P, Ranska v. Comafrica ym., tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. I-185, 34–38 kohta; asia T-138/98, ACAV ym. v. neuvosto, tuomio 22.2.2000, Kok. 2000, s. II-341, 55 kohta ja yhdistetyt asiat T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 ja T-225/99, Comafrica ja Dole Fresh Fruit Europe v. komissio, tuomio 12.7.2001, Kok. 2001, s. II-1975, 106 kohta).

43 Tästä seuraa, että riidanalainen säännös on yleisesti sovellettava toimi.

44 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin toistuvasti todennut, että se seikka, että riidanalainen toimi on luonteeltaan yleisesti sovellettava eikä EY 249 artiklassa tarkoitettu päätös, ei sellaisenaan riitä poissulkemaan yksityisen oikeussubjektin mahdollisuutta nostaa kanne kyseisen toimen kumoamiseksi (ks. asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, Kok. Ep. XV, s. I-177, 19 kohta; asia C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-8949, 49 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräyksen 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

45 Siten jopa yleisesti sovellettava toimi, jota sovelletaan kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, voi nimittäin tietyissä olosuhteissa koskea suoraan ja erikseen tiettyjä niistä (edellä 24 kohdassa mainittu asia Extramet Industrie v. neuvosto, tuomion 13 kohta; edellä 44 kohdassa mainittu asia Codorniu v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia T-223/01, Japan Tobacco ja JT International v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.9.2002, Kok. 2002, s. II-3259, 29 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräyksen 32 kohta).

46 Jotta näin olisi, kyseisen toimen täytyy koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan siten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann ym. v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197, 223, Kok. Ep. I, s. 181; asia C-258/02 P, Bactria v. komissio, määräys 12.12.2003, Kok. 2003, s. I-15105, 34 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräyksen 35 kohta).

47 Ellei luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö täytä tätä edellytystä, hänellä ei ole asiavaltuutta nostaa kumoamiskannetta (edellä 19 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, tuomion 37 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Asocarne v. neuvosto, määräyksen 26 kohta).

48 Tästä johtuen on tutkittava, koskeeko käsillä olevassa asiassa riidanalainen säännös kantajia niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista.

49 On siis tutkittava ensiksi, voidaanko maatalousalan ammatillisen järjestön ASAJAn, jonka tehtävänä on puolustaa ja edustaa jäsentensä ammatillisia etuja, asiassa T-295/04 nostama kanne ottaa tutkittavaksi.

50 Tältä osin on muistettava, että ammatillisella yhdistyksellä, joka on perustettu puolustamaan ja edustamaan jäsentensä etuja, on oikeus nostaa kumoamiskanne kolmentyyppisissä tilanteissa, nimittäin ensiksi silloin, kun tietyssä oikeussäännössä annetaan sille nimenomaisesti joukko menettelyllisiä oikeuksia, toiseksi silloin, kun itse yhdistys voidaan yksilöidä sillä perusteella, että toimi vaikuttaa yhdistyksen omiin etuihin yhdistyksenä erityisesti siksi, että kumoamiskanteen kohteena oleva toimi on vaikuttanut sen asemaan neuvottelijana, ja kolmanneksi silloin, kun yhdistys edustaa sellaisten yritysten etuja, joilla itsellään olisi oikeus nostaa kanne (edellä 29 kohdassa mainittu asia Federolio v. komissio, määräyksen 61 kohta; asia T-38/98, ANB ym. v. neuvosto, määräys 8.12.1998, Kok. 1998, s. II-4191, 25 kohta; edellä 29 kohdassa mainittu asia Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, määräyksen 47 kohta ja asia T-196/03, EFfCI v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.12.2004, Kok. 2004, s. II-4263, 42 kohta).

51 Käsillä olevassa asiassa on todettava, että ASAJA ei voi vedota yhteenkään näistä kolmesta tilanteesta perustellakseen kumoamiskanteensa tutkittavaksi ottamista.

52 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensiksi, että ASAJA ei vetoa yhteenkään prosessuaaliseen oikeuteen, joka oliiviöljyn yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa yhteisön oikeudessa sille annettaisiin.

53 Sama koskee kolmatta tilannetta, jossa kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi, sillä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimen ei voida katsoa koskevan erikseen tietyn yksityisten oikeussubjektien ryhmän yhteisiä etuja edustamaan perustettua yhdistystä, kun kyseinen toimi ei koske näitä yksityisiä oikeussubjekteja erikseen (asia C-409/96 P, Sveriges Betodlares ja Henrikson v. komissio, määräys 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7531, 45 kohta ja asia T-78/98, Unione provinciale degli agricoltori di Firenze ym. v. komissio, määräys 29.4.1999, Kok. 1999, s. II-1377, 36 ja 37 kohta).

54 Kantajana oleva yhdistys ei kuitenkaan ole esittänyt mitään näyttöä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että riidanalainen säännös vaikuttaa kyseisen yhdistyksen jäseniin heille tunnusomaisten erityispiirteiden takia tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella he erottuvat kaikista muista.

55 Järjestyksessä toisen tilanteen osalta on todettava, että minkään asiakirja-aineistossa esitetyn perusteella ei voida päätellä, että ASAJA voitaisiin yksilöidä suhteessa riidanalaiseen säännökseen sen takia, että säännös, jonka kumoamista vaaditaan, vaikuttaisi sen asemaan neuvottelijana.

56 Tästä seuraa, ettei voida katsoa, että toimi koskisi erikseen ASAJAa edellä 50 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

57 Toiseksi, siltä osin kuin kyse on asioissa T-296/04 ja T-297/04 oliiviöljyn tuottajien nostamien kanteiden tutkittavaksi ottamisesta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että riidanalainen säännös ei voi koskea erikseen myöskään näitä tuottajia.

58 Riidanalainen säännös koskee nimittäin asioiden T-296/04 ja T-297/04 kantajia ainoastaan sen takia, että he ovat objektiivisesti tarkasteltuna oliiviöljyn tuottajia viiteajanjaksona ja että heihin on sovellettu erästä aikaisemman lainsäädännön mukaista tukijärjestelmää, ja näin on samalla tavalla kuin kaikkien muiden oliiviöljyn tuottajien, joita riidanalainen säännös koskee, osalta. Mikään tunnusomainen erityispiirre tai tosiasiallinen tilanne ei siis erota näitä kantajia muista taloudellisista toimijoista, jotka kuuluvat niiden oikeussubjektien ryhmään, joita riidanalainen säännös koskee.

59 Tältä osin on palautettava mieliin, että kuten neuvosto on esittänyt oikeudenkäyntiväitteissään, riidanalaista säännöstä, jossa vahvistetaan oliiviöljyalalla maksettavan tuen laskuperusteet, sovelletaan erotuksetta kaikkiin asianomaisiin tuottajiin riippumatta siitä, minkä verran nämä ovat tosiasiallisesti tuottaneet oliiviöljyä tai ovatko ne tuottaneet sitä lainkaan viiteajanjaksona.

60 Lisäksi on huomattava, että oikeuskäytännön mukaan se seikka, että yleisesti sovellettavalla toimella voi olla erilaisia konkreettisia vaikutuksia eri oikeussubjekteille, joihin sitä sovelletaan, ei ole omiaan erottamaan näitä oikeussubjekteja kaikista muista asianomaisista toimijoista, kun kyseistä toimea sovelletaan

objektiivisesti määritellyn tilanteen perusteella (ks. edellä 42 kohdassa mainittu asia ACAV ym. v. neuvosto, tuomion 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Vaikka riidanalaisella säännöksellä voi nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa olla oliiviöljyn eri tuottajille erilaisia vaikutuksia, tämä seikka ei riitä osoittamaan, että kantajilla on heille tunnusomaisia erityispiirteitä tai että he ovat sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella he erottuvat muista tuottajista.

61 Lisäksi on todettava, että vaikka katsottaisiin, että riidanalaisen säännöksen soveltamisen vuoksi kantajilla ei enää olisi oikeutta kyseiseen tukeen oliiviöljyalalla, kyseisen säännöksen ei voitaisi katsoa koskevan kantajia erikseen. Se, että toimi vaikuttaa tiettyihin toimijoihin taloudellisesti enemmän kuin muihin saman alan toimijoihin, ei nimittäin riitä siihen, että kyseisen toimen voitaisiin katsoa koskevan heitä erikseen (asia T-11/99, Van Parijs ym. v. komissio, määräys 15.9.1999, Kok. 1999, s-II-2653, 50 ja 51 kohta ja edellä 31 kohdassa mainittu asia Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräyksen 45 kohta).

62 Vaikka lisäksi osoittautuisi, että oikeutta tukeen ei olisi, on kuitenkin niin, että sillä olisi samankaltaisia seurauksia muiden sellaisten oliiviöljyn tuottajien osalta, joita riidanalainen säännös koskee (ks. vastaavasti asia C-142/00 P, komissio v. Nederlandse Antillen, tuomio 10.4.2003, Kok. 2003, s. I-3843, 77 kohta).

63 Edellä esitetyistä huomioista seuraa, että riidanalainen säännös ei koske asioiden T-296/04 ja T-297/04 kantajia erikseen.

64 Tätä johtopäätöstä ei voi horjuttaa kantajien näissä kolmessa asiassa esittämä väite, joka perustuu siihen vahinkoon, joka on seurausta riidanalaisessa säännöksessä oliiviöljyalan tukien laskemiselle asetetuista perusteista.

65 Tältä osin on todettava, että tätä väitettä on tutkittava pääasian yhteydessä eikä tutkittavaksi ottamisen yhteydessä.

66 Varmuuden vuoksi todettakoon, että mikäli tämä väite osoittautuisi perustelluksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että mahdollista vahinkoa koituisi kantajille samalla tavalla kuin muille oliiviöljyn tuottajille, joita riidanalainen säännös koskee. Kantajat eivät nimittäin ole näyttäneet toteen sellaisia seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa, että syntyneeksi väitetty vahinko olisi omiaan erottamaan kantajat kaikista muista henkilöistä, joita riidanalainen säännös koskee (ks. vastaavasti edellä 31 kohdassa mainittu asia Gonnelli ja AIFO v. komissio, määräyksen 43–45 kohta).

67 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että koska kantajat eivät täytä toista EY 230 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetuista tutkittavaksi ottamisen edellytyksistä, ei ole tarpeen tarkastella sitä, koskeeko riidanalainen säännös niitä erikseen.

68 Näin ollen asioissa T-295/04, T-296/04 ja T-297/04 nostetut kanteet on jätettävä tutkimatta ilman, että olisi tarpeen lausua komission esittämästä väliintulohakemuksesta (ks. vastaavasti asia C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile ym. v. komissio, tuomio 5.7.2001, Kok. 2001, s. I-5263, 35–37 kohta).

Oikeudenkäyntikulut

69 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien neuvoston oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanteet jätetään tutkimatta.

2) Kantajat vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut.

3) Lausunnon antaminen komission väliintulohakemuksesta raukeaa.

Annettiin Luxemburgissa 8 päivänä syyskuuta 2005.

H. Jung

kirjaaja

M. Jaeger

jaoston puheenjohtaja